Dosar nr.4-83/26
PIGD 4-26050779-21-4-23042026

H O T Ă R Â R E
î n n u m e l e L e g i i

21 august 2026 or. Cimișlia
Judecători Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Ion Volcovschi
Grefier Svetlana Alexandrean
A examinat cauza cu participarea:
Avocatului contravenientului Harlampi Cîrboba
În lipsa:
Făptuitorului Guțol Artur
Victimelor Vasilachi Maxim și Bodolică Dionisie
Agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Basarabeasca, Garaba Vladimir

examinând în sediul instanței, în ședința publică, în limba de stat, cauza contravențională privind învinuirea lui Guțol Artur, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. ***** str.*****, cetățean al Republicii Moldova, în comiterea contravenției în baza art.336 și art.353 alin.(2) Cod contravențional al Republicii Moldova, -

A C O N S T A T A T :

La 12 martie 2026, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 06 516063 față de Guțol Artur în temeiul art. art.336 și art.353 alin.(2) Cod contravențional, pe faptul că, la data de 10 martie 2026 în jurul orei 10:00 Guțol Artur fiind în fața blocului de locuit al său la cerința legală a angajaților de poliție de a-i urma pentru efectuarea măsurii speciale percheziție, ultimul nu s-a conformat cerinței legale și a opus rezistență.

În temeiul procesului-verbal nominalizat, față de Guțol Artur a fost pornit un proces contravențional în baza art.336 și art.353 alin.(2) Cod contravențional.

La 23 aprilie 2026, potrivit art.395 Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței Judecătoria Cimișlia, spre examinare în fond, cu recomandarea aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, material administrativ înregistrat în cancelaria instanței de judecată la 23 aprilie 2026 și repartizat judecătorului Volcovschi Ion.

Prezența părților la proces

Făptuitorul Guțol Artur fiind înștiințat legal despre data și ora ședinței de judecată, în cadrul ședinței de judecată numită pentru examinarea cauzei în fond, nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de către avocatul Cîrboba Harlampie potrivit mandatului avocațial seria MA nr. 1810707 din 13 iulie 2026 (f.d.48).

În cadrul ședinței de judecată numită pentru examinarea cauzei în fond, agentul constatator din cadrul IP Basarabeasca –Garaba Vladimir nu s-a prezentat, inclusiv nu a intervenit cu un demers privind examinarea cauzei în lipsa sa.

Victimele – Vasilachi Maxim și Bodolică Dionisie fiind înștiințate legal despre data și ora ședinței de judecată numită pentru examinarea cauzei în fond, nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței motivele neprezentării.

Având în vedere că agentul constatator, victimele și făptuitorul, cunoșteau despre ședința de judecată, ținând cont de termenul restrâns stabilit de lege pentru examinarea cauzei contravenționale, precum și cererile acestora în conformitate cu prevederile art.455 alin. (2), (3) din Codul contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Concluzia instanței de judecată referitoare la examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, victimelor și persoanei în privința căruia a fost pornit proces contravențional, rezultă din faptul că în cauzele Mihalopa împotriva Letoniei și Ovus împotriva Turciei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că instanțele trebuie să facă tot ce se poate aștepta în mod rezonabil de la acestea pentru a cita părțile în proces și să se asigure că aceștia din urmă au cunoștință de procedurile din care fac parte. Comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, permite să fie făcute cunoscute hotărârea instanței și temeiurile ei, pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs.

Instanța de judecata menționează, ca participanților la proces le-au fost respectate toate posibilitățile legale disponibile privind transparența examinării cauzei, posibilitatea de a lua cunoștința de ședințele judiciare stabilite, inclusiv și de pe portalul WWW.INSTANTE.JUSTICE.MD al instanței judecătorești, în raport cu obiectul suspus examinării.

Prin urmare instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă agentul constatator, victimele și făptuitorul nu s-au prezentat în ședință. Astfel, instanța consideră că acestea au evitat în mod nemotivat participarea în ședință de judecată, asumându-și în așa mod, benevol, riscul neparticipării la examinarea cauzei.

Deci, instanța de judecata constată, ca de către participații la proces nu pot fi invocate circumstanțe de necunoaștere despre ședințele judiciare, precum si despre obiectul supus examinării, si/sau încălcării drepturilor la apărare a părților la proces, în legătura cu acțiunile de procedura executate de către instanță si indicate supra.

Apărătorul contravenientului Harlampi Cîrboba în cadrul ședinței de judecată a susținut, că agenții de poliție dispuneau de autorizație pentru efectuarea percheziției în privința domiciliului lui Guțol Alexandr, și nu în privința lui Guțol Artur. În acest sens, a invocat caracterul nelegal al solicitării adresate lui Guțol Artur de către colaboratorii poliției privind efectuarea percheziției, în lipsa unei autorizații emise în privința acestuia.

Totodată, apărătorul a menționat că învinuirea formulată în privința lui Guțol Artur nu conține o individualizare corespunzătoare a încadrării juridice a faptei imputate, întrucât, deși se face trimitere la art. 336 din Codul contravențional, nu este indicat

alineatul și/sau punctul corespunzător al normei respective. Prin urmare, apărătorul a susținut că învinuirea nu este suficient de clară și precisă sub aspectul încadrării juridice și, în consecință, a apreciat că nu există temeiuri suficiente pentru tragerea lui Guțol Artur la răspundere pentru fapta imputată.

Aprecierea instanței

Audiind participanții la proces, examinând materialul contravențional raportat la temeiurile de drept material și procesual care guvernează speţa dedusă judecății, instanța de judecată ajunge la concluzia că, procesul contravențional pornit în privința cet. Guțol Artur în baza procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 516063 din 12.03.2026, învinuit de comiterea contravenției prevăzută de art. 336 și art.353 alin.(2) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, reieșind din argumentele ce succed.

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 nr.516063 din 12.03.2026, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Basarabeasca, Garaba Vladimir, Guțol Artur este învinuit de faptul că la data de 10.03.2025, orele 10:00, aflându-se la în or. Basarabeasca, str. Gogol, fiind în fața blocului său de locuit, la cerința angajatului de Poliție de a-i urma pentru efectuarea măsurii speciale sub formă de percheziția, ultimul nu s-a confirmat cerinței legale și a opus rezistență.

Astfel, acțiunile lui Guțol Alexandr au fost încadrate de către agentului constatator în baza art.336 Cod contravențional și art.353 alin.(2) din Codul contravențional.

Conform art. 336 din Codul contravențional, nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a procurorului, a ofiţerului de urmărire penală, a ofiţerului de informaţii şi securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere a ordinii publice şi de combatere a criminalităţii, se sancţionează cu amendă de la 24 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 30 la 60 de ore. Acțiunile prevăzute la alin. (1) însoțite de violență fizică sau de manifestare în orice mod a amenințării cu aplicarea violenței, inclusiv verbale, se sancționează cu amendă de la 40 la 60 de unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 70 de ore sau cu arest contravențional de la 3 la 5 zile.

Totodată art. 353 alin. 2 din Codul contravențional indică că, punerea de rezistenţă procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, unei alte persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranței circulației rutiere, de executare a hotărârilor instanței de judecată și a documentelor executorii şi de combatere a criminalității, se sancționează cu amendă de la 30 la 45 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 30 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravențional, instanța judecă cauzele contravenționale prevăzute la art. 61, 63–66, 316–3181 , 320, 336.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a)

caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art. 5 din Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise. Legea contravenţională nu urmăreşte cauzarea de suferinţe fizice sau lezarea demnităţii omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

Conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenția în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 din Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (1) și (4) din Codul contravenţional, orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor 442 alin. (1) din același cod, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1), (2) și (5) din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În conformitate cu art. 425 alin. (3), (5) din Codul contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Sânt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

În aceeași ordine de idei, la examinarea cauzei contravenționale, instanța a cercetat și a apreciat în ansamblu următoarele mijloace de probă, administrate în condițiile legii:

- raportul adresat șefului Inspectoratului de Poliție, nr. 295 (f.d.2-4).
- copia încheierii și a mandatului judecătoresc din 21 februarie 2025, prin care s-a dispus autorizării efectuării percheziției în bunul imobil amplasat în or. *****, *****, la care are acces și este folosit de către cet. Guțol Alexandr Igor (f.d.5-6).
- copia comunicatului special adresat Inspectoratului General de Poliție (f.d.7).
- copia raportului privind înregistrarea contravenției nr. 457584 (f.d.8).
- copia ordonanței de începere a procesului contravențional din 10 martie 2025 (f.d.9).
- copia încheierii în baza materialului R-II nr. 295 din 10 martie 2025 (f.d.10).
- copia procesului-verbal de cercetare la fața locului din 10 martie 2025 cu anexă planșă fotografică (f.d.11-13).
- raport din constatare nr. 202514P0093 din 11 martie 2025 prin care s-a concluzionat la cet. Bodolico Dionisie a.n. ***** au fost depistate leziuni corporale sub formă de echimoză pe frunte centru - dreapta care a fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent – dur la lovirea cu ori de acesta posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță și de persoana examinată,

nu generează dereglări a sănătății pe timp mai mult de 6 zile și conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale (f.d.15-16).

- raport din constatare nr. 202514P0094 din 11 martie 2025 prin care s-a concluzionat la cet. Vasilachi Maxim a.n. 05.11.2001 au fost depistate leziuni corporale sub formă de echimoze pe piept și brațul stâng care a fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent – dur la lovirea cu ori compresie cu ori de acesta posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță și de persoana examinată, nu generează dereglări a sănătății pe timp mai mult de 6 zile și conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale (f.d.18-19).
- copia ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată în procesul contravențional pe Bodolico Dionisie din 10 martie 2025 (f.d.20-21).
- copia ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată în procesul contravențional pe Vasilachi Maxim din 10 martie 2025 (f.d.23-24).
- copia procesului-verbal de audierea martorului Maneahina Ana în procesul contravențional din 14 martie 2025 (f.d.26).
- copia procesului-verbal de audierea martorului Radul Elena în procesul contravențional din 14 martie 2025 (f.d.27).
- proces-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 516063 din 12 martie 2026 (f.d.36).

În speță, instanța reține că, potrivit încheierii și mandatului judecătoresc emise de Judecătoria Cimișlia la data de 21 februarie 2025, a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigații – percheziția în bunul imobil amplasat în or. *****, *****, la care are acces și care este folosit de către cet. Guțol Alexandr Igor.

Prin urmare, instanța nu pune la îndoială existența competenței organelor de poliție de a executa mandatul judecătoresc și de a efectua percheziția în imobilul indicat în autorizație, în limitele și condițiile stabilite de actul judecătoresc.

Totodată, însă, din conținutul mandatului judecătoresc nu rezultă că acesta ar fi conferit polițiștilor dreptul de a-l obliga pe Guțol Artur, care nu era persoana în privința căreia fusese emisă autorizația, să se deplaseze împreună cu aceștia la imobilul supus percheziției.

Or, trebuie făcută distincție între dreptul organelor de poliție de a efectua percheziția în imobilul autorizat și existența unei cerințe legale adresate unei persoane determinate de a urma polițiștii la locul efectuării acestei măsuri. Faptul că polițiștii dispuneau de un mandat judecătoresc pentru efectuarea percheziției în imobilul menționat nu conduce, prin el însuși, la concluzia că aceștia erau îndreptățiți să impună lui Guțol Artur deplasarea la acel imobil.

Potrivit art. 428 alin. (1), (7) din Codul contravențional, organul de constatare a contravenţiilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Administrației Naționale a Penitenciarelor, Serviciului de Informaţii şi Securitate, Centrului Naţional Anticorupţie şi procurorul sunt în drept să efectueze percheziţie dacă sunt organe abilitate cu dreptul de examinare şi/sau soluţionare a contravenţiei respective şi dacă din probele acumulate sau

din materialele de investigaţie operativă rezultă o presupunere rezonabilă că într-o anumită încăpere, la domiciliu ori în alt loc sau la o anumită persoană se pot afla instrumente ce au servit la săvîrşirea contravenţiei, obiecte sau alte valori dobândite din contravenţie, precum şi obiecte sau documente care pot avea importanţă pentru cauză. Totodată este interzisă efectuarea percheziţiilor cu depăşirea spaţiilor, în alte locuri, în temeiul altor acte sau urmărind alte scopuri decât cele indicate în încheierea judecătorului de instrucţie privind autorizarea percheziţiei sau în hotărârea motivată privind efectuarea percheziţiei.

În acest sens, instanța reține că, pentru angajarea răspunderii contravenționale pentru neexecutarea unei cerințe legale a polițistului, este necesar ca cerința adresată persoanei să fie, în mod obiectiv, *una legală*, să se circumscrie competențelor polițistului și să existe un temei juridic concret care să permită impunerea executării acesteia.

În speță, agentul constatator nu a prezentat probe din care să rezulte că, în momentul adresării cerinței către Guțol Artur de a urma angajații poliției la imobilul din or. *****, *****, aceștia dispuneau de un temei juridic distinct care să le permită obligarea acestuia să se deplaseze împreună cu ei la locul efectuării percheziției.

Astfel, instanța apreciază că simpla existență a mandatului judecătoresc privind efectuarea percheziției în imobilul respectiv nu este suficientă pentru a conferi caracter legal oricărei cerințe formulate de polițiști în legătură cu executarea acestuia. Competența de a efectua percheziția în imobilul autorizat nu poate fi echivalată, în lipsa unui temei juridic expres, cu dreptul de a impune unei persoane care nu este vizată de mandat să se deplaseze la acel imobil.

În consecință, nu poate fi reținută, în lipsa unor probe suplimentare, existența unei „cerințe legale” a polițiștilor, în sensul normei contravenționale imputate, iar refuzul lui Guțol Artur de a urma angajații poliției la imobilul respectiv nu poate fi calificat, prin el însuși, drept neexecutare a unei cerințe legale a polițistului.

Prin urmare, instanța constată că una dintre premisele esențiale pentru angajarea răspunderii contravenționale – existența unei cerințe legale a polițistului – nu a fost demonstrată prin probe suficiente, pertinente și concludente.

Conform art. 441 alin. (l) lit. a) din Codul citat, procesul contravențional pornit încetează, dacă nu există fapta contravențională.

Conform art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existenta unui temei din cele prevăzute la articolele 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

În consecință, instanța de judecată, apreciind în ansamblu probele administrate în cauză, prin prisma pertinenței, concludentei, utilității și admisibilității acestora, constată că acestea nu confirmă existența faptului contravenției imputate lui Guțol Artur.

Or, deși agenții de poliție dispuneau de mandat judecătoresc pentru efectuarea percheziției în imobilul situat în or. *****, *****, din conținutul acestuia nu rezultă existența dreptului de a-l obliga pe Guțol Artur să se deplaseze împreună cu aceștia la imobilul respectiv. În lipsa unui temei juridic distinct care să fundamenteze o asemenea obligație, cerința adresată acestuia de a-i urma pe polițiști nu poate fi calificată drept o cerință legală în sensul normei contravenționale imputate.

Prin urmare, neexecutarea unei asemenea solicitări nu poate constitui, în sine, faptul contravențional imputat făptuitorului. Totodată, materialele cauzei nu confirmă prin probe suficiente și concludente nici faptul că Guțol Artur ar fi opus rezistență fizică angajaților poliției în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Instanța reține că simpla calitate de polițist a persoanei care formulează o solicitare nu conferă, prin ea însăși, caracter legal oricărei cerințe adresate unei persoane, legalitatea acesteia urmând a fi determinată prin raportare la competențele conferite de lege și la circumstanțele concrete ale cazului. Prezumția de legalitate a acțiunilor polițistului nu înlătură obligația agentului constatator de a demonstra existența faptului contravenției și a tuturor elementelor constitutive ale acesteia.

În aceste condiții, instanța constată că fapta imputată lui Guțol Artur, în modalitatea descrisă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 516063 din 12.03.2026, învinuit de comiterea contravenției prevăzută de art. 336 si art.353 alin.(2) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmarea prin probele administrate în cauză și, prin urmare, nu există faptul contravenției.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei,* § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României,* § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

În temeiul celor constatate, instanța ajunge la concluzia că procesul contravențional pornit în privința lui Guțol Artur urmează a fi încetat, întrucât nu s-a constatat faptul contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 395, 441, 461-462 Cod contravențională al RM, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Procesul contravențional pornit în privința cet. Guțol Artur în baza procesului verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 516063 din 12.03.2026, învinuit de comiterea contravenției prevăzută de art. 336 si art.353 alin.(2) Cod contravențional, în temeiul art.461 alin.(l) Cod contravențional, încetează, ca fiind stabilite circumstanțe prevăzute la art.441 alin.(l), lit.(a) Cod contravențional, deoarece nu exista faptul contravenției.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Comrat în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței, Judecător _____ Ion Volcovschi